

РЕШЕНИЕ

№ 1969

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 15.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1152** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба от Сдружение „Кампании и активизъм за животните в индустрията” (КАЖИ), представлявано от П. В. А., чрез пълномощника адв. А. срещу Решение №РД-11-73/11.01.2021г. на главния секретар на Българска агенция по безопасност на храните (БАБХ), в частта, с която е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по т.1 и т.2 от Заявление за достъп до обществена информация с вх. №21606/14.12.2020г., по отношение на ферма за добив на ценни кожи на [фирма], находяща се в [населено място], [община].

С жалбата са релевираны основания за оспорване по чл.146 АПК- съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми и целта на закона. Тяхното наличие е аргументирано с доводи, за липса на мотиви в оспорения акт, относно наличието на търговска тайна и конкретните обстоятелства, които водят до реална конкуренция между търговци. По съществуването на спора се излагат доводи, че търсената по т.1 и т.2 информация, представлява копие на лабораторен резултат и копие на констативен протокол, които съдържат информация за трето лице в обем единствено на наименованието на собственика на фермата за норки и град/село, в който се намира. При това положение, за да опази интереса от достъп до обществена информация БАБХ е следвало, в съответствие с нормата на чл. 31, ал.4 от ЗДОИ, да се заличи наименованието на

собственика на фермата и адреса ѝ и да се предоставят единствено резултатите от лабораторните тестове. На следващо място е посочено, че не е отчетено наличието на „надделяващ обществен интерес“ за резултатите от изследвания за наличие на вируса S.-CoV-2 в трупите на норки. Претендира се отмяна на оспорения отказ по т.1 и т.2 от Решение №РД-11-73/11.01.2021г. на Главния секретар на БАБХ, по отношение на ферма за добив на ценни кожи на [фирма], находяща се в [населено място], [община].

Ответникът не депозира писмен отговор по жалбата със съпр. писмо по изпращане на адм. преписка на съда-чл.152, ал.2, вр.чл.163, ал.2 АПК.

В о.с.з. пред АССГ жалбоподателят се представлява от председателя на сдружението П. А., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Изрично заявява, че фермите, в които се отглеждат норки в България са две, като отказа за предоставяне на ОИ касае изследването на норки в по-голямата от двете ферми с капацитет 128 576 бр., която е и монополист на пазара, поради което и не можело да има увреждане между търговци, тъй като практически нямала конкуренция. Мотивът за подаване на заявлението бил липсата на публична информация относно заразяването на норки във фермите. Националният план за ваксиниране срещу COVID-19, доказвал риска от разпространение на вируса в средата, в която работят служителите във фермите за норки, а Програмата за контрол и надзор на COVID-19, доказвала, че са взети конкретни мерки за проследяване на разпространението на вируса във фермите за норки, което обуславяло наличие на „надделяващ обществен интерес“. В определения от съда срок за това са депозирани и писмени бележки от жалбоподателя.

Ответникът, чрез процес. си представител-служител с юридическо образование В., моли за отхвърлянето на жалбата. Счита, че в съответствие с разпоредбата на чл.31, ал.4 от ЗДОИ административният орган е предоставил частичен достъп до търсената информация, след изразено несъгласие за предоставяне на данни, свързани с норките във ферма за добив на ценни кожи на [фирма], находяща се в [населено място], [община]. Счита, че мотивирането на жалбата с „надделяващ обществен интерес“ не намира основание в закона. В случая се целяло разкриване на търговска тайна, а не злоупотреба с власт и повишаване на прозрачността, в дейността на органа. Допълнителни съображения излага в депозирани по делото на 22.03.2021г. писмени бележки.

Прокурор от С. градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспореното решение.

Административен съд-София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Сдружение „Кампании и активизъм за животните в индустрията“ е подало заявление за достъп до обществена информация до изпълнителния директор на БАБХ, изпратено на 14.12.2020 г. и регистрирано с вх. №21606/14.12.2020г., на електронния адрес на БАБХ: [електронна поща], с което е поискано от изпълнителния директор на БАБХ да предостави следната информация:

„1. Копия от всички лабораторни резултати, протоколи от изпитвания и

доклади за S.-CoV-2 в норки за периода от 21.10.2020 г. до 14.12.2020 г.

2. Копия от протоколите за извършени проверки и/или посещения на контролните органи на БАБХ и/или ОДБХ във фермите за норки за периода от 21.10.2020 г. до 14.12.2020 г.

3. Копия от лабораторни резултати, протоколи и доклади за S.-CoV-2 от храната на норките във фермите, както и от суровите кожи на животните, произведени през последните два месеца."

Заявило е желание информацията да бъде предоставена по реда на ЗДОИ, на посочен електронен адрес: [електронна поща] или на адрес в [населено място] 1000, [улица], ет.3, ап.7. В имейла жалбоподателят е поискал да бъде уведомен от ответника и за входящия номер на заявлението.

С уведомление, с изх. № Ю-927 от 22.12.2020 г., изпратено до заявителя с обратна разписка, на основание чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ, срокът по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е удължен с 14 /четиринадесет/ дни, с мотив, че поисканата в заявлението информация се отнася до трети лица, които не са задължен субект и е необходимо тяхното съгласие за предоставянето ѝ. Уведомлението е получено от заявителя на 04.01.2021 г.

В изпълнение на задължението по чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ и предвид обстоятелството, че исканата информация се отнася до трети лица, които не са задължен субект, БАБХ е поискал изричното писмено съгласие на трети лица с писма, както следва: изх. № Ю-928 от 22.12.2020 г.; изх. № Ю-929 от 22.12.2020 г., изх. № Ю-938 от 23.12.2020 г. и изх. № Ю-939 от 23.12.2020 г.

В посочения срок, в БАБХ е получен отговор във връзка с писмо с изх. № Ю-928 от 22.12.2020 г. и изх. № Ю-938 от 23.12.2020 г., с който лицата са изразили изрично писмено несъгласие да бъде предоставена информация, касаеща ги, ведно с мотиви, относно засягане на интересите им.

В посочения срок не е получен отговор на писма с изх. № Ю-929 от 22.12.2020 г. и с изх. № Ю-939 от 23.12.2020 г.

В срока за предоставяне или за отказ от предоставяне на информацията, с Решение № РД-11-73/11.01.2021 г., главният секретар на БАБХ се е произнесъл по т. 3 от заявлението и е предоставил информация, че не са извършвани изследвания на храна за норки във фермите и сурови кожи на норки през последните два месеца. Програмата за контрол и надзор на COVID-19 при домашни любимци и норки, отглеждани за добив на ценни кожи в България през 2020 - 2021 г. не обхваща изследване на храна за норки и сурови кожи на норки.

По т. 1 и т.2 от заявлението административният орган е предоставил търсената информация на основание чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ, относно ферма за добив на ценни кожи на [фирма], находяща се в [населено място], [община], област Я., а именно копие от Протокол за изпитване № 04 Н/04.11.2020 г., със заличени лични данни и копие на Констативен протокол от 20.11.2020 г., със заличени лични данни.

По отношение на ферма за добив на ценни кожи на [фирма], находяща се в [населено място], [община], задълженият по ЗДОИ субект е посочил, че лицето, заявило изследването, представлява трето лице по смисъла на чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ, което е заявило изричното си несъгласие за предоставяне на достъп до исканата обществена информация, в това число лабораторни резултати, протоколи и изпитвания, както и всички протоколи от извършени проверки от последните два месеца, относно стопанисваната от лицето ферма за норки, с мотиви, че не са налице условията на ЗДОИ за удовлетворяване на искането, тъй като исканата информация не

представлява обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и няма характер на такава, чрез която гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на БАБХ, като контролен орган по отношение на регистрираните ни животновъдни обекти. Посочено е също, че не е налице и надделяващ обществен интерес за разкриването ѝ, тъй като изложените в заявлението общи фрази, относно настоящата обстановка не могат да обосноват обществен интерес от разкриването на търсената конкретна и обемна информация, съдържаща преди всичко данни, съставляващи търговска тайна. Разкриването на такава, чувствителна в настоящия момент информация, пред трети лица би могло да доведе до осъществяването на нелоялна конкуренция, а също и до спекулации и интерпретации в рамките на негативната кампания, която лица с крайни убеждения воят срещу дейността на фермата.

Предвид изложеното от третото лице, главния секретар на БАБХ е приел, че са налице кумулативно двата юридически факта, които се съдържат в чл. 37, ал. 1 т. 2 от ЗДОИ, но тяхното действие се проявява само, ако не е налице третият юридически факт - наличие на надделяващ обществен интерес. Извършена е преценка за наличие на "надделяващ обществен интерес", като е прието, че в случая се цели разкриване на търговска тайна, а не злоупотреба с власт и повишаване на прозрачността в дейността на органа. Посочено е също, че в ЗДОИ има норми, които ограничават правото да се търси, получава и разпространява информация – аргумент от чл. 7, вр. с чл. 5 от закона, т.е. ограничаването на правото на достъп до обществена информация е допустимо с цел охраната на други, също конституционно защитими права. Изведен е извод, че в случая правото на достъп по ЗДОИ се търси в противоречие с чл. 7 от ЗДОИ и с предоставяне на заявителя на исканата информация, ще бъде нарушено правото и доброто име на лицето /чл.5/. С тези мотиви, задълженият субект по ЗДОИ е приел, че е налице хипотезата на чл.34, ал. 4 ЗДОИ и е отказал предоставянето на търсената информация на основание с чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ.

Жалбата е подадена в деловодството на БАБХ и е регистрирана с вх. №1778 от 26.01.2021г. и ответникът не твърди нейното просрочие, а липсват и данни за надлежното съобщаване на оспореното решение на жалбоподателя.

В съотв. с чл.28, ал.2 ЗДОИ, със Заповед №РД-11-773/18.04.2019 г., изпълнителният директор на БАБХ е делегирал правомощието си за „вземане на решения за предоставяне и отказ от предоставяне на обществена информация по реда на ЗДОИ и подписване на подписване на цялата кореспонденция във връзка с постъпилите заявления за ДОИ постъпили в Централно управление на БАБХ“ на главния секретар на БАБХ.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е от лице с правен интерес от оспорването /чл.147, ал.1 АПК/ и срещу подлежащ на съдебно оспорване акт /чл.40, ал.1 ЗДОИ/. Предвид фактическите установявания по делото за липса на данни за надлежно съобщаване на решението, началото на преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, вр.чл.40, ал.1 ЗДОИ, преди подаването на жалбата до съда, не е поставено и жалбата не е просрочена.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган –главния секретар на МОСВ. Компетентността на органа произтича от чл. 28, ал.2 от ЗДОИ и Заповед №РД-11-773/18.04.2019 г., изпълнителният директор на БАБХ.

Актът е издаден при спазване на съществените изисквания за форма съгласно чл.38 ЗДОИ, вр. чл.59, ал.2 АПК. Издаден е в писмена форма и съдържа основните дължими реквизити /наименование на органа, който го издава; наименование на акта; адресат на акта; фактическите и правни основания за издаването му; разпоредителна част; указание пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва; дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му/, които, от една страна, обезпечават правото на ефективна защита на жалбоподателя, а от друга възможността за осъществяването на съдебен контрол.

Съдът обаче намира, че при постановяването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно е приложен материалният закон-чл.146, т.3 и 4 АПК, по следните съображения:

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

АССГ, в този съдебен състав, не споделя мнението, че е осъществено приложеното от органа основание за постановяване на отказ по заявлението, по следните съображения:

Съгласно чл.13, ал.4, вр.ал.2 ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес, а такъв, съответно за законовата презумпция по § 1, т.6 от ДР на ЗДОИ, е налице винаги, когато чрез исканата информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.

Мотивите на органа за постановения отказ са, че исканата информация засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставянето ѝ, освен в случаите на надделяващ интерес, какъвто в случая не бил налице, тъй като с търсената информация се цели разкриване на търговска тайна, а не повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.

В случая е безспорно, че исканата информация се отнася до трето лице, поради което в съответствие с чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ органът е изискал писменото съгласие на това лице. Изричният отказ на третото лице обаче не обуславя автоматично отказ за предоставяне на обществена информация. При неполучаване на съгласие от третото лице в срока по чл.31, ал. 2 или при изричен отказ да се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не

разкрива информацията, която се отнася до третото лице /ал.4/.

ЗДОИ регламентира две хипотези, при които исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, а именно: когато тя съдържа лични данни на лица или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първата хипотеза, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице органът, на основание чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Във втората хипотеза, по чл. 17 от ЗДОИ, се изисква първо установяване че информацията представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци и второ да се посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците /арг. от чл. 17, ал. 3 във връзка с ал. 2 от ЗДОИ/. В обжалваната заповед такъв анализ липсва.

Ответникът не е изследвал дали данните, до които е претендирал жалбоподателят да му бъде предоставен достъп могат да бъдат окачествени като "търговска тайна" по см. на § 1 т.5 от ДР на ЗДОИ. Съгласно посочената дефиниция не представляват "производствена или търговска тайна" факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато тя: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 ал.1 относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл.3; г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконнообразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; д) опровергава разпространена недостоверна информация, засягаща значими обществени интереси; е) е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл.3.

Анализ на горе посочената норма липсва напълно в оспореното решение, както и в съпътстващите преписката документи. Едва след подробна аргументация по посочените обстоятелства исканата информация може да бъде отказана на основание чл.37, ал.1, т.2, респ.т.1 ЗДОИ.

Освен това, ответникът се е позовал единствено на чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ, а по отношение на това приложено основание законът сам предвижда изключение от общия принцип с чл. 17, ал. 2, пр. последно и чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ: задължението за предоставяне остава, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриването на информацията. Съгласно §1 т.6 от ДР на ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното

изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; когато е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект. Следователно, с тази норма законодателят е създал оборима презумпция, че в тези случаи е налице надделяващ обществен интерес. Посочената презумпция има тази правна последица, че обръща тежестта на доказване - не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес. За съда е несъмнено, че чрез поисканата информация ще се повиши прозрачността и отчетността на дейността на БАБХ пред обществото, а и в мотивите към оспореното решение не са изложени никакви съображения, които да опровергават законовата презумпция за наличие на надделяващ обществен интерес.

Решението за отказ не съдържа мотиви, освен посочените, че информацията касае трето лице, липсва неговото съгласие и не е налице надделяващ обществен интерес, тъй като в случая се цели разкриване на търговска тайна.

С оглед изложеното, процесното решение следва да се отмени като ненадлежно мотивирано и издадено в противоречие с материалния закон и при нарушение на административнопроизводствените правила. Доколкото делото не може да се реши по същество, следва да се върне като преписка на органа, за постановяване на ново решение, при съобразяване с указанията по прилагането на процесуалния и материалния закон, дадени в мотивите към настоящето решение.

При този изход на спора, предмет на делото, и на основание чл.143, ал.1 АПК правото на разноски е възникнало за жалбоподателя, но то не е упражнено в преклузивния за това срок-до приключване на устните състезания по делото, като не е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/

Така мотивиран, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Сдружение „Кампании и активизъм за животните в индустрията”, представлявано от П. В. А., Решение №РД-11-73/11.01.2021г. на главния секретар на Българската агенция по безопасност на храните, в частта, с която е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по т.1 и т.2 от Заявление за достъп до обществена информация с вх. №21606/14.12.2020г., по отношение на ферма за добив на ценни кожи на [фирма], находяща се в [населено място], [община].

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган- главния секретар на Българската агенция по безопасност на храните за ново произнасяне по т.1 и т.2 от Заявление за достъп до обществена информация с вх. №21606/14.12.2020г., по отношение на ферма за добив на ценни кожи на [фирма], находяща се в [населено място], [община], при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на

процесуалния и материалния закон, дадени в мотивите към решението, **В 14-ДНЕВЕН СРОК.**

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване /чл.40, ал.3 ЗДОИ/.

Решението да се събщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: